

Megjelen:

Hetenként vasárnap

Előfizetési ára:

helyben házhozhozordva

vidékre postánküldve

Egész évre . . . 4 fr

Félévre . . . 2 „

Negyedévre . . . 1 „

Egyes szám ára 8 kr

Hirdetések árszabály
szerint közöltetnek

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőségi iroda
Nap-utca 42. sz. hol
a lap szellemi részét
illetőleg értekezhetni
lehetKéziratok nem adat-
nak visszaHirdetési árak:
Nap-utca 42. sz. hova
a hirdetések és előfizet-
ések küldendőkNyitári közlemé-
nyek soronként 15

Tisztességtelen verseny.

A legszebb elvek — sajnos — az életben gyakran hasznavehetetleneknek bizonyulnak. Elméletben egy-egy elv, egy-egy tétel oly egyszerűnek, világosnak és természetesnek látszik, hogy azt hiszszük, miszerint a gyakorlat csak megerősítheti ezt a véleményt. A mikor azonban kivitelre kerül a dolog, akkor kezdjük látni a kérdés másik részét.

Minden nemzet-gazdának ideálja a szabad kereskedelem rendszere. És ime mégis azt látjuk, hogy minden állam vámvonallakkal korlátozza ezt, minden ország valóságos kínai falal veszi körül magát és féltékenyen óvja iparának, mezőgazdaságának gyenge fáját a szabad kereskedelem hatalmas, viharos szelétől.

Kétségtelen dolog, hogy egyedül a szabad verseny biztosítja a kereskedelem és az ipar virágzását.

Mindenkinek jogában van tehát iparának vagy kereskedésének fellendítésére olyan eszközöket használni, a melyet tetszik, a melyet jónak lát.

Ha valaki a felhőkre vetíti áruinak a dícséretét: jól van. Ez ellen senkinek sem lehet kifogása. De ha valaki valótlan dolgokat mond hirdetésében, ha — magyarán megmondva — hazudik a reklámjában — az már nem jól van. Itt igenis jogában van az államnak közbelépnie.

Jól tette tehát a kereskedelemügyi miniszter, a mikor rövid idővel ezelőtt elrendelte, hogy a valótlanlanságot tartalmazó hirdetéseket

az ipartörvény értelmében a tisztességtelen verseny körébe tartozónak kell tekinteni, és büntetéssel kell sújtani. Helyes ez az intézkedés és pedig mind a kereskedők, mind a közönség szempontjából.

Mert igenis a közönségnek szüksége van arra, hogy megvédjék a becsapások ellen. A közönség hiszekény, nem jár utána annak, hogy igaz-e a mit olvas, nem tudakozódik, olyan-e tényleg az a mit vesz, mint a milyennek hirdették, hanem vásárol jámbor hívással és csak mikor már elköltötte a pénzét, akkor látja, hogy becsapták.

Ha azonban a tisztességtelen versenyt ekként büntetik, annál inkább kívánatos, hogy a tisztességes verseny meginduljon.

Magyarország most földmivelő állam, rövid idő múlva talán iparállam lesz, de csak úgy, ha kereskedőink ügyesek, vállalkozó szelleműek lesznek, és megküzdnek az akadályokkal. Mert akadály sok van, az igaz, de ha az angol kereskedők meg tudták hódítani Indiát hazájuknak, akkor a magyar kereskedők legalább elősegíthetik Magyarország fejlődését. Hiszen a körülmények, a viszonyok sok tekintetben segítségünkre vannak és hazánk gazdasági jövője biztató.

Csak élelmeselek legyenek a kereskedőink. Fel lehet használni minden eszközt — a mely tisztességes. A tisztességtelen versenyt megvetjük, és bünteti a törvény, a tisztességes versenynek, akármilyen pezsgő, akármilyen nagyszabású is, örülünk és benne látjuk azt az eszközt, a mely Magyarország gazdasági függetlenségét meg fogja szerezni.

Közgyűlés.

Városunk képviselőtestülete ma egy hete rendkívüli közgyűlést tartott a városháza nagy tanácstermében, melynek több tárgya egyszerű tudomásul vétel utján intéztetett el.

A munkaadók és a mezőgazdasági munkások közötti viszonyok rendezése tárgyában alkotott szabályrendeletet megfelelően határozta a közgyűlés.

A központi hitelszövetkezetet megfelelő anyagi erő hiányában nem fogja támogatni a város,

A községi faiskola gondozójául a gazdasági szaktanító rendeltetett ki a közgyűlés által.

A h.-dorogi ev. ref. egyház részére, templom-építési célra 50 frtot adományozott a közgyűlés.

A helybeli iparosok azon kérvénye, hogy az itteni hetivásárokról a vidéki iparosok zárással ki — véleményes jelentéstétel végett visszaadott a tanácsnak.

Tóth János árvagyámot, egy 3 tagból álló küldöttség útján, a mely Hetey Ignác, Körner Béla és Magyar Imre városi képviselőkből állott — arra kérte a közgyűlés, hogy lemondását vegye vissza. A közgyűlés azonban erre nem volt rábirható s így lemondását elfogadta a közgyűlés.

Borbély Gábor és Sugár István előterjesztésait, a szelmalmok helydíjainak leszállítása tárgyában elvetette a közgyűlés. A nevezettek tehát ezután 25—25 frtot fizetnek helydíj czímen, s e mellett az általuk használt területet kötelesek lesznek fel is keríteni.

Ekes István városi véczellér fizetés felemelés iránti kérelmét elutasította a közgyűlés.

A közgyűlés déli 12 órakor ért véget.

Katona és civil.

(js.) Minden ujítást örömmel fogadnak, a mi a közérdekben hasznos. Mert hogy még mindig nagyon el

T Á R C Z A.

Pörpatvar.

Irta: Juhász Sándor.

Kint ültünk a virágokkal befuttatott verandán: én meg a feleségem. Olyan kedves, pompás illat aradt szét a virágokról, tudom alig-alig győzte szívni. Feleségem kötött, nem tudom én bizonyosan: hálósapkát-e, vagy pedig ici-pici kis gyerek harisnyát, de igen gyorsan jártak az ujjai.

En meg a délutáni kávémat szürcsölgettem, közbe-közbe azonban lopva feleségemre kacintgattam s igen-igen jóleső érzéssel tapadtak szemeim az ő tűzszemeibe.

Odakint valami pajzán szavu pacsirta kezdett el csicseregni, bizonyára egy szerelmi szonettet trillázott el párjának. Csak hogy nagyon kedves falat lehetett a párja, mert ugyancsak csattogott hozzá aranyos kis szájjával.

A feleségem felütötte a fejét s kíváncsian kérde:

— Hallja?

— Hallom.

Elhallgatott.

— Hát aztán mit akar vele?

— Csak azt akartam mondani, hogy az szebben tud beszélni a párjához, mint — maga.

— Üm, jól a fejemhez vágta.

— Hja lelkem, ha én is madár volnék, én is pacsirta volnék, hát akkor én is olyan szép csengő hangon csicseregnék el azt, a mi a szívemen fekszik.

— Például, hogy máma kissé keserűvé találta, édesem, cukrozni a kávémat.

Az én kis feleségemnek se kellett több.

— Mit, hogy keserű volt a kávé?

— Az volt szentem!

— Nem igaz. Hazudik! Hiszen én magam tettem belé az én két kezemmel (ezzel ni!) a cukrot, még pedig négy darabot. Máskor csak három szoktam, de most egygyel megtoldottam.

Hanem ezt már nem állhatta szó nélkül a szakácsné sem, a ki akkor vitte el éppen a kávé csészét.

— De, nagysága, hiszen csak két darab cukor volt kinn, abból is az egyiket a paradicsommártásba tettük, többet meg elfelejtett kiadni.

Az utóbbi szavakat persze, csak úgy sebtiben mondhatta el a szakácsné, mert ugyancsak kotródott kifelé: nagyon furcsán nézhetett rá a feleségem.

De aztán azért — mintha semmi sem történt volna, kötögetett tovább a diványon. Én meg egy öreg karosszékből pöfékeltem nagyapai jussom reám maradt selmezcimből. Ő fel se nézett, csak kötött gyorsan, gyorsan, ujjai szinte ideges sebességgel kapkodtak idebb-odább a szegény kötötöket.

Arczán azonban nem igen látszott, mintha bosszankodott volna. Hanem én azért észrevettem, mert erősen rága azokkal a műremekekkel (miket az Isten jókedvében alkotott) fehér fogaival ajakát. — A pipából a füst akaratlanul is ő felé szállott. Köhögött, de nem szólt egy szót sem. Megint köhögött, de már akkor tüzláng volt az arcza: előtötte a harag párja, hevesen dohta le maga mellé a kötést s aztán erős hangon rám kiáltott:

— De Aladár! Az Isten szerelmére! Meg akar fojtani?

Nyugodtan válaszoltam:

— Szépre jár a füst aranyom!

Szó nélkül vette föl a kötését és csinálta tovább. Nem tudom, megnyugodott-e, vagy pedig haragját titkolta el, de eléggé türethősen viselte magát. Még csak a hazamenetellel se hozakodott elő, pedig ezt mindennap felemlgeti, hogy így, meg úgy . . . mikor megyünk már haza a mamáékhoz, hiszen megígértük, hogy a mézes hetek letelte után minden bizonynyal haza megyünk . . . Az ördögnek, de nem másnak van kedve abba az unalmas, sárral fölfordult faluba menni. Hogy hallgassam az ipam »érdekes« fejtegetéseit a macsi földek tagosításáról, vagy a méhek szakszerű tenyésztéseiről. Aztán meg, hogy örökösen ott üljek az anyósom mellett és tartsam szóval a nagyvárosi szokásokról, meg a nagy uri divatokról . . . Megengedj kicsi feleség, de már én mégis inkább itthon maradok a mi virágos kis házikónkban és hallgatom a fülemile dalolását, vagy a te — csicseregését a szakácsnéval.

Hát hisz' nekem nem volt semmi dolgom, még mindig a mézes hetekre kért szabadság időt élveztem, otthon maradtam, és néztem tovább serénykedő kis feleségemet. Olyan jól esett nézni. Szerettem volna oda ülni mellette, átkarolni karom derekát s csókot lopni csókra termelt ajakára. De hát még esküvőm előtt elhatároztam, hogy feleségemet nem kényeztetem el nagyon s még a szerelemből is csak keilő mértékkel juttatok neki.

Vagyunk maradványok másoktól s még ha szárnyakkal tudnánk is repülni, akkor sem lehetnénk elég gyorsak a haladásban a többi, művelt nyugoti államokhoz képest.

Talán sokféle oka lehet ennek, van is szám nélkül, de hogy azokat én most mind elősoroljam, megenged a kegyes olvasó, ez alkalommal nem teszem. Nem hasárok, de kötetek kellene ehhez, hogy igazán kibeszélhessem magam s igazán hű képet alkothassak erről a dologról. Szomorú tény, hogy el vagyunk maradva. Ha hajnallik, csak gyenge sugarakkal és nem eléggé egyetemesen. Itt is, ott is föltűnik egy, egy kis világosság, sűrű folt, de általában édes mindnyájunkra nagyon ritkán, vagy egyáltalában ritkán derül egy kis örömnapp. De azért néha-néha derül egynek-egynek. Ma nekem, holnap neked.

Tegnap a katonáknak volt örömnük, ma? Vajjon lesz-e valakinek örömnappja, és ki lesz az? vagy talán az a bizonyos nap, évtized múlva is elég korán lesz ha megérkezik? — A katonáknak . . . úgy voltak ok is, nagy uraságban, de pénz és kenyér nélkül. Zsinóros dolmányban, büszke fejhordozással és üres zsebbel, mert talán azt a pénzt, a mit egy hadnagy, egy százados, vagy egy ezredes kapott, csak nem nevezhetjük — fizetésnek. Az a hat — hét — nyolczszáz forint zsebpénznek is alig volt elég, nem hogy még belőle fényes háztartást is vihessen az illető. — Ki tagadná, bizony kell a mellett a hitvány fizetés mellett egy kis adósságot is csinálni? Szegény, nem szegény, tiltakozzanak is ellene azok, a kik nem szeretik ezt a dolgot a világ elé hurcolni, — de hát biz' ez — fájdalom — így volt. Hogy ezután ne így legyen, arról akartak gondoskodni az által, a mikor a tisztnek feljebb emelték a fizetésüket. Hogy valami fényes volna ez a fizetés, hogy uri passziókra ebből már most százakat lehetne csak — úgy minden gondolkodás nélkül kidobálni, nem mondjuk, de hogy meglehet belőle élni tisztességesen, uri módon, ezt azok mondják, a kik már próbálták.

És ezzel rendben van a dolog. A sok jogos panasznak most már egyáltalában nem lesz semmi alapja. Magyarország katonatisztjei jól vannak fizetve, meg vannak mentve az éhenhalástól. Most tehát örüljünk uraim.

De mégse, csak fél öröm ez. És én jobban szeretnék — az igazat megvallva — máson örülni. Ne vessenek azért reám követ (azt hiszem, nemcsak magam leszek ebben a véleményben) ha kijelentem, hogy én nem tartottam olyan nagyon szükségesnek a katonatiszték fizetésének a fölemelését. Talán meg haragusznak ezért a szóért egyesek, de én azt mondom, hogy várhattunk volna vele még egy kicsit, csak azért, hogy előbb másoknak a fizetését rendeztük

Csak mikor szükségét látom, hogy no most meg kell egy kicsit czirógatni, egy kicsikét — agyon csokolgatni (szerencse, hogy olyan sokszor kell) hogy meg ne haragudjak, hogy itt ne hagyják minden buszusó nélkül (mert ilyenkor mindig azzal fenyegetőzik, hogy ha még egyszer megrikatom de bizony visszamegy a mamához) Hiszen ez az asszonyféle olyan akaratos egy jószág, — ember legyen a ki kiismeri egyhamar.

Sokat nem szeretek beszélni, de a hallgatást sem tűröm, hát mégis csak én törtem meg a csendet.

— Kicsi feleség!

Kérdőleg vetette rám nagy fekete szemeit.

— Tegye le kezéből azt a kötést.

Némán rázta a fejét, hogy: nem.

— Egy okos szót akarok mondani.

Megint csak a kérdő tekintet a nélkül, hogy csak egy szót is szólna.

— De hát megnémult maga, babuska, hogy egy szót sem szól?

Rettentő nagy komolysággal rám néz, aztán megcsóválja idres-bodros fejét, szinte lenéző kicsinyléssel tekint rajtam végig, mintha azt akarná mondani: ferjem uram, én úgy látszik, retentő nagy gyerek!

Ez a tekintet kihoz a sodromból, oda megyek hozzá s minden fogadkozásom dacára is átölelem, két karját leszorítva úgy, hogy ő nem képes tovább kötni. Aztán ajakammal lezárom ajakát. Ő meg csak azért is ellenszegül, erőlködik, hogy kiszabadítsa karjait s aztán, mikor látja, hogy tehetetlen, hogy az én erős karjaim közül nem képes kiszabadulni, dühösen toppant egyet parányi lábával s mergesen rám kiált: — Aiadár! Menjen! Hadd' dolgozzom!

volna, mert ám higgyék el uraim, azoknak a «másoknak» sokkal nagyobb szükségük volna fizetésjavításra, mint a katonatiszteknek. Had nevezzem meg őket: a polgári tisztviselők, a közszolgálat emberei ezek a «mások». A sors iróniája az, hogy nálunk vannak még hivatalok, a hol négy—öt száz, hatszáz forintokkal fizetnek olyan embereket, kik többre volnának érdemesek, mert hogy egyrészt sokáig kellett nekik tanulniok, míg azt a kis állásocskát megkaphatták, másrészt meg meg is érdemelnek azt, — a szolgálataik fejében. — Mert gondolja meg mindenki, hogy egy polgári tisztviselő a közszolgálatban áll. És ez sok fejű, sok kezű, szeszélyes, undorkodó szörny, a kinek bajos a kedvét találni és még bajosabb minden kívánságát pontosan teljesíteni. A közszolgálat a maga embereitől föltétlen odaadást, vég nélküli kötelességtudást, és kifáradhatatlan munkabírást követel. Ott az egész emberre van szükség, teste minden porcikájára, esze minden szomjára. És hozzájárul ehhez a felelősség. Főfelé engedelmesnek, lefelé lörvénytudónak kell lenni, különben — fegyelmit kap, vagy a nép kegye, mely őt odaállította, megcsökken, s az új választások alkalmából kimarad a listából. S aztán erkölcsiében is mintaképnek, irányt mutatónak, példát adónak kell lenni. Sokszor egész aktaarmadia szakad a nyakába, mert a mi szerencsétlen közigazgatásunk mindent írásba foglal, írásban intéz el, a minék a következménye az, hogy az ügyet napok alatt se lehet elintézni, a dolog, a munka meg csak szaporodik az irodában. És ez napokig így megyen, még vasárnap délelőt is ott kell lenni a polgári tisztviselőnek a hivatalban, szünet csak a sátoros ünnepek alatt van. Vakációról meg dehogy is álmodhatnak úgy mint a tanárok, tanítók. S mindezt mi a fizetés? Fizetésnek nem fizetés, hanem — bér. Megelni belőle tisztességes módon is nagyon bajos, urasan meg — ugyan kérem: Mindennapi szolgálatért bizony megérdemelnék egy kicsit másforma fizetést. De hát nem jut eszébe senkinek, hogy ők is élnek a világon, — Mert — tetszik tudni — olyan könnyű valamit elfeledni, meg aztán senki sem különösebben érdeklikben s magas partfogójuk is alig akad a miniszteriumban.

A katonatisztéknél azonban másként áll a dolog. ők fényesen, urasan élnek, kötelessége tehát az államnak gondoskodni róluk, hogy a fényes paszomant alól ki ne lassék a — rongy, a szegénység darócza, a czifra nyomorúság éhhetetlensége. Pedig ám ezek könnyen tudnának magukon segíteni. — Egy jó házasság és ki van reparálva minden. Mert azt is tudja még mindenki, hogy a lányoknál a katonatiszték a legkapósabbak. — A polgári tisztviselő meg erre se

S hirtelen kiszabadítja egyik kezét, bele markol a bajuszomba (ez a locus communis, ha fájdalmat akar nekem okozni) s elkezd ránczogni. Fáj, igaz, fáj, de hát tűröm. Csak azért is, hogy úgy lásék, mintha nem fájna s mintha arra legkevésbé adnék. Pedig hát nagyon is sokat, mert a mellett, hogy fájdalmat okoz, még össze is kuszálja úgy, hogy elbajoskodhatom vele két óra hosszáig is, míg rendbe tudom hozni.

Hanem ez a pozitúra már egy kissé komikus. Ő se tudja megállani, én sem, — mindketten elnevetjük magunkat s míg én jól megtépzott bajuszomat kezdem igazgatni, addig ő hirtelen kisuhran a kezem közül, beszalad az ebédőbe s magára zárja az ajtót.

Isten neki, had, szaladjon. A kötés itt maradt, nem köthet tovább, ezzel is boszanthatom. Oh, mert a boszu olyan édes olyankor, a mikor az embernek a bajuszát annyira megtépzák. Hanem azért nem megyek utána, csak azért se! Megmutatom, hogy el tudok lenni nélküle (pedig dehogy tudok!) S hanyat fekszem ott a diványon s nézem a plafontot. Szép tulipánok vannak ráfestve s kezdem vegyelmezni, hogy milyen festékekkel is lehetett az hajdan oda pingálva, de tudja a manó, sehogy se megy. A divány is olyan kemény, irgalmatlanul rosszul esik rajta feküdni. Felkelek.

Egy dongó légy alkalmatlankodik ott az orrom előtt, hesszegtem, zavargatom, de nem igen fel az én tőlem, sétálgatok föl-alá s akaratlanul is az ebédő ajtaja előtt állok meg. Erőt vesz rajtam az asszonyok természetete: a kíváncsiság. Bekukucskálók a kuleslyukon. Egy ragyogó, fényes tárgyat látok ottan, a feleségem éjfekete szemét.

gondolhat. Szegény «sűrű» ember ő csak, a szerencséje is — szegény.

Azt mondják ők uraim, hogy az államnak nincs pénze. Hát a katonatiszték fizetésének emelésére volt? Ha már ezt megtették, ne feledkezzenek el a polgári tisztviselőkről sem, hiszen ha az állam kasszája kibírta a katonatiszték fizetésének felemelését, a polgári tisztviselők fizetésének az emelkedése sem fog azon akkora léket ütni, hogy az állam hajója elsüllyedjen. Mert igaz ugyan, hogy a közbiztonság érdekében meg kell tenni minden meglehető, de azt sem szabad elfeledni, hogy a közszolgálat is megkívánja a maga érdekét.

H I R E K

— Polónyi Géza, városunk országgyűlési képviselője — a mint halljuk — a jövő hónap elején városunkba érkezik.

Uj orvos tudor. Zsigmond Elek, Zsigmond Sándor helybeli lelkész, egyházkerületi főjegyző fia, a kolozsvári tudomány egyetem orvoskarán e héten tette le az orvosi szigorlatokat s szombaton az összes orvosi tudományok doktorává avattattott. Gratulálunk.

— Ki lesz az árvagyám. A Tóth János lemondása folytán megüresedett közárvagymai állásra igen sokan készülnek pályázni. Eddig a következőket emlegetik jelöltekül: Cseke Gábor, Sárj Lajos, Ádám Samuel, Magyar Imre, Jeges János, Soós János, Király Gábor. A választás minden valószínűség szerint még a jövő hónap első felében megtörténik.

— Városi képviselők választása. A törvényszerű lemondás folytán üresedésbe jövő városi képviselői állások betöltése a jövő hónap folyamán történik meg. A mint a képviselőtestület megalakul, azonnal meg fog ejtteni a közgyám és az árvaszéki iktató megválasztása is.

— Országos vásár. A Demeter napi országos vásár hétfőn tartott meg nálunk. A vásárnak gyönyörű idő kedvezett, nem is volt panaszkodás a vásárosoknak.

— Emlékkünnepély. Lapunk mult számában megemlékeztünk arról, hogy a polg. iskola református növendékei okt 31-én emlékkünnepélyt tartanak és a programot is közöltük. A hírünkre vonatkozólag most csak annyit akarunk helyreigazítani, hogy az ünnepély nem délután, hanem d. e. 11 órakor lesz a központi fiúiskola VI-ik osztályának tantermében. Fölvívjuk erre a változásra az érdeklődők figyelmét.

— Kukk!

Nagyot kaczag rá s aztán kaján hangon kiált ki:

— Bejöhet, — ha tud.

Mint a rökának: savanyu volt a szőlő.

— De nem akarok ám.

Hanem azért nem mentem el onnan. Ott állottam posztot nyugodtan, mint a rongyos baka a kaszárnya szélén. Majd meglátom, melyikünk unja meg hamarabb a várakozást. Valami zajt hallok, benézek a kuleslyukon, hát látom, hogy a feleségem háromnégy széket egymás mellé huz, ráveti a nagy kendőjét és lefekszik. Tyűh, szent atyám, baj van! Még majd elalszik, aztán én mit csinálók? Ez már több a kétszerkettőnél! Beszölök.

— Kicsi feleség!

— Mi az?

— Nyissa ki az ajtót.

— Majd ha fagy. S elkezd szundikálni.

— Nyissa ki lelkem, asszonyom. S könyörgésre fogom a dolgot, de semmit sem használ. Aztán igérek neki sok mindent, szép új ruhát, aranyos fülbevalót, piros papucsot. Mind nem használ semmit. Szinte kétségbe vagyok esve: Egyszerre azonban jó gondolatom támad, keményen szólok;

— Anyjuk, nyisd ki az ajtót!

Semmi válasz.

— De nyisd ki már, mert mindjárt — elmegyek.

— Hová? — pattant föl kíváncsian.

— A klubba.

Ez hatot. Futva szaladt az ajtóhoz, hogy valamikép el ne menjek, itt ne hagyjam. Gyorsan kinyitotta. Két ölelő karomba esett belé s csakhogy megengeszteljen, megcsókolt egymásután — tiszter . .

Hideg ősz. Az időjárás pár hét óta hidegre fordult. A nappalok gyönyörű szépek, de az éjszakák hidegek. Két hét óta rendszeresen minden éjjel fagyok járnak.

A kik szülőltványokat akarnak venni. azoknak figyelmét felhívjuk Fehér Gábor urnak lapunk mai számában közölt hirdetésére. Megjegyezzük, azt is, hogy az oltványok már fel vannak szedve, meg vannak válogatva, úgy, hogy a vevők által azonnal átvehetők. Ugyanott kívánatra kaphatók csekély forradási hibával bíró oltványok is nagyon olcsó áron.

Panasz. A héten egy levelet kaptunk, amelyben lapunk egyik barátja azt panaszoja el, hogy a korcsokban drága pénzért íhatatlan, rossz, pancsolt borokat mérnek. Ha ez így van, akkor felhívjuk a borellenőrző bizottság figyelmét a korcsokra, és kérjük, hogy az azokban mért italokat szigorúan vizsgálják meg, mert azt nem lehet tűrni, hogy a közönség drága pénzért borknak nevezett kotyvalékokat igyék.

Debreczeni színházi műsor.

Vasárnap okt. 29-eu d. u. 3 órakor Hófehérke.
Vasárnap okt. 29-én este »A sárga csikó« népszínmű.

Hétfőn okt 30-án este 1848 »Hadak utja« színmű.
Kedden okt. 31-én este »Himfy dalai« vigjáték.
Szerdán nov. 1-én »A molnár és gyermeke« színmű.

Csütörtökön nov. 2-án »Baránykák« operette.
Pénteken nov. 3-án »Baránykák« operette.
Szombaton nov. 4-én »Baránykák« operette.

Vasárnap nov. 5-én d. u. 3 órakor »Egyiptom gyöngye«.

Vasárnap nov. 5-én este »A vörös sapka« népszínmű.

A dalegyleti zászlóra újabb a következő adományokat küldték be:

3. sz. iven. Alexy Sándorné gyűjtőivére utólag beküldött N. M. 50 kr.

19 sz. iven. Hetey Ignáczné 2 frt, Hetey Ignácz 1 frt, együtt 3 frt.

114 sz. iven. Özv Osváth Györgyné 50 kr, Kaldy Imréné 1 frt, együtt 1 frt 50.

Bejött e kimutatás szerint 5 frt.

Legutóbbi kimutatás volt 182 frt, 5 kr.

Összesen 187 frt, 5 kr.

Kiváló szerencse. A mint értesülünk Török és Társa bankháza ujoai bebizonyította vevőinek, hogy a szerencse kegyeltje, mert a legutóbbi húzásnál sok és nagy nyeremény jutott e czég vevőire sok és nagy nyereményt fizettek ki a szerencsés nyelőknek. Két milliónál jóval többet fizetett ki ezen bankház és egy esetben, mely előttünk véletlenül ismeretes, éppen jókor érkezett a nyeremény. A vidéken a Török és Társa czég egyik főnöke meglátogattott egy kis hivatalnokot, hogy értesítse egy nagy nyereményről. A mint a hivatalnok szobájába lépett a czég főnök kíséretével, a házi asszony éppen vasalt. Férje hollétééről megkérdezte, nagy zavarba jött és kétségbe esve kérdezte: »Az urak csak nem exequálni jöttek?«. A válasz erre az volt, hogy nem vinni akarunk mi innen, hanem hoztunk valamit, azonban az asszony nem akart hitelt adni a biztató szavaknak. Csak midőn a férjét hazahívták és a házaspár előtt kijelentették, hogy egy nagy nyeremény jutott nekik akkor lélegzettek fel újból és a nagy öröm leírhatatlan volt. Sirva könnyezve hálalkodtak és elmondták, hogy már a tönk szelén állottak és a jó Isten végső bajukban megsegítette őket A m. kir. szabadalmazott osztályosjáték minden tekintetben megbízható lévén, a ki a szerencsének kezét akar nyújtani, forduljon bizalommal az előttünk ismert és a szerencse által kiválóan kegyelt Török A. és Társa főelárusítókhoz, Budapest, Váci-körut 4. Az első osztályú sorsjegyek árai: 1/1 sorsjegy 6 forint, 1/2 sorsjegy 3 forint, 1/4 sorsjegy 1 frt 50 kr., 1/8 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa budapesti bankházát, Váci-körut 4/a legmelegebben ajánljuk.

Baleset. Zeffér Nándor helybeli vasúti hivatalnokot majdnem végzetessé vált baleset érte a múlt héten. Az illető ugyanis egy tehervonatnak a mozdonyával a pályaudvart rendezte, a mikor hogy-hogy nem, olyan veszedelmesen került két kocsi közé. hogy a kocsik csaknem összezúzták. Zeffér egy ugrás által menekült csak meg a halálos veszélyből, azonban e közben jelentékeny zúzódásokat szenvedett. Most már jobban van, s nemsokára teljesen felgyógyul.

Távozó tanító. Kovács Lajos helybeli ev. ref. tanító a dobozi népes egyházközség presbyteriuma által egyhangulag tanítóvá választatván, állásáról lemondott s november elsején eltávozik, hogy új állását elfoglalja. Amennyire sajnálatos, ha valamely tanító az iskolai év folyamán annyiban tanulságos is, mert nézve egyszersmind annyiban hagyja el állását, reánk szakképzett egyén ma szoboszlói 400 frtos tanítói és tisztviselői fizetésekből tisztességesen meg nem élhet. A jelzett esetben is K. L. tanító ur 700 frtos fizetésre és lakásra lett megválasztva. Tehát ebben a tekintetben a legkisebb fau is felettünk áll!

Felhívás és kérelem! A h-szoboszlói dalegylet zászlója alapjának megeremítése végett kibocsátott gyűjtőivek legnagyobb része még mai napig sem érkezvén be, az elszámolás megejthetése végett felkérjük a nagy közönség ama része, mely még a gyűjtőiveket nem szolgáltatta be, hogy ezen ivatek legkésőbb november hó 30-ig annyival is inkább beszállítsanak sziveskedjék, mivel a tervbe vett zászló-felavatás a hosszas késedelmeskedés miatt a jövő évben megejthető nem lenne. A gyűjtőivek és adományok Tóth Lajos ev. ref. kántor, dalegyleti helyettes pénztárnokhoz küldendők H.-Szoboszló, 1899. október 24. A dalegyleti elnökség.

Petrovay György jöhírű gyümölcsfa iskolájára ismételt felhívjuk olvasóink figyelmét. Dus választásban kaphatók fajtiszta gyümölcs és díszfa oltványok. Ez az egyedüli faiskola, a hol az oltványok fajazonosságára kiváló gond fordítatik. A kik rendelni akarnak, forduljanak lapunk szerkesztőségéhez, a honnan a rendelések pontosan továbbítanak. Czim: Petrovay György gyümölcsfa iskolája, Nagy-Kürü (Jász-Nagy-Kun-Szolnok megye). Árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.

Helyszíni szemle a Pinczés Gábor mezőőr ellen elkövetett gyilkossági ügyben. Említettük volt lapunk előző számában, hogy a Pinczés Gábor mezőőr ellen elkövetett gyilkossági ügyben helyszíni szemle lesz, annak megállapítása céljából, hogy a lövés szándékos volt-e, vagy véletlen? A helyszíni szemlét hétfőn csakugyan megtartották s arra kivették a terheltet Horog Mihályt is. A menet két kocsin vonult ki a tett színhelyére. Az első kocsin Horog Mihály ült, Tóth Mihály rendőrbiztossal és egy rendőrrel, a második kocsin pedig Kossovich László vizsgálóbíró, Dr. Grösz Adolf védő és a jegyzőkönyvvezető. A szemle d. e. 11 óráig tartott és Horog Mihályra vonatkozólag nagyon terhelő adatokat derített fel. Minden azt látszik bizonyítani, hogy a cselekmény szándékos volt s hogy a Horog Mihály által előadott tényállás nem egyéb, mesénél. Ugy halljuk, hogy Horog Mihályt rövid idő múlva beszállítják a debreczeni kir. törvényszék fogházába.

Elnapolt választás. A nov. hó 16-ik napjára küldött városi képviselő választás közbejött akadályok miatt elmarad. A választást az alispán naponta el egy rendelettel.

Baleset. Boldizsár Julianna, Cseke Sámuelnek a szolgálója meszelés közben vigyázatlanságból olyan veszedelmesen bukott le a létráról, hogy láb-törést szenvedett és gyógyulása huzamosabb időt fog igénybe venni.

Hirtelen halál. Rabcsok Erzsébet cselédleány, a mint a héten betegen gazdájától Komlósi Józseftől az orvoshoz akarták szállítani — utközben hirtelen meghalt. A halál oka szívszélhűdés volt.

Ingyenes eperfa csemeték. A salgótarjáni elöljáróság arról értesítette városunk hatóságát, hogy mindazoknak, akik hozzá fordulnak, teljesen ingyen ad eperfa csemetéket.

A sertésvész a város területén szünőfélben van. Ha újabb elhullások nem történnek, akkor a vásár a jövő hónapban megnyílik.

Piaczi árak.

1899. október hó 29.

Buza	—	—	6.80—7.00
Kétszeres	—	—	6.20—6.30
Rózsa	—	—	5.10—5.20
Árpa	—	—	4.90—5.00
Zab	—	—	4.60—4.70
Tengeri	—	—	2.30—2.35

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
F e h é r G á b o r .

Szálloda és vendéglő „DEBRECZEN” városához.

Több év óta fennálló, jöhírnevű vendéglőmet a fokozódó forgalomnak megfelelően meg-nagyobbítani óhajtván, melyen tisztelt vendégeim kényelmére, Debreczenben, Piacz-utczá 29. sz. a.

Szállodat

rendeztem be s azt kellően felszerelve a forgalomnak átadtam.

A szálloda a város központján, a városházzal szemben áll s így az utazó közönség itt találja meg legkönnyebben az érintkezési pontokat.

Jó magyaros konyham legízletesebb ételket szolgáltatja, pinczében pedig a legtisztább borokat tartom. Az ellátás tehát igen jó, az árak mérsékelték. Azonkívül a figyelmes kiszolgálásra is nagy gondot fordítok.

Ennélfogva kérem, sziveskedjék szállodatát és vendéglőmet nagybecsű látogatásával minél gyakrabban megtisztelni s én a magam részéről mindent el fogok követni arra nézve, hogy t. vendégeimet minden tekintetben kielégíthessem.

Németh András,
szálloda-és étterem-tulajdonos.

Gyümölcsfák

minden nemei, továbbá fenyőfák és rózsák, sok és szép válfajban, erősségökhöz és korukhoz mért méltányos áron, a faj azonoságért vállalt teljes felelőség mellett, kitűnő gyökérrzellettel és gondosan nevelve, figyelmesen csomagolva kaphatók:

Petrovay György

több mint 30 év óta ismert és jó hírnek örvendő

faiskolájában

NAGY KÜRÜBEN.

(Jász-nagy-kun-Szolnok megyében.)

Név és árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

Szülőltvány eladás.

Szülőltvány iskolából a következő fajú gyökeres fás, szülőltványok kerülnek eladásra:

Fajtiszta Olasz-rizling	ára ezrenként 110 frt.
• Erdei fehér	100 frt.
• Mézes fehér	90 frt.
• Nemes kék Kadarka	90 frt.
• Rózsa-bakar	130 frt.
• Valódi Passatutti	150 frt.
• Vegyes borfaj	80 frt.
• Vegyes csemegefaj	120 frt.

Ezenkívül fajtiszta Ch. Font. Dore Ch. rouge Imperial ezrenként 130 frt.

Piros Stankamenka ezrenként 140 frt.

A fajtiszta fajok jelzett fajok valódiságáért teljes jótállást vállalok.

Ha egy-egy fajból 50 drb, vagy ennél kevesebb rendeltek, akkor az árak valamivel magasabbak.

Előjegyzéseket a héten még elfogadok.

Az oltványok tökéletes forradásuak és dus gyökérrzelletük s teljesen beértek.

Az alany valódi Ripária Portális.

Kívánatra némi csekély forradási hibával bíró oltványokat is adok el, igen olcsó árak mellett.

Az eladott oltványok október 26 án, vagyis a jövő csütörtökön már átvehetőek.

Fehér Gábor,
szőlőbirtokos.

NEUMAN M.

Magyarország legnagyobb és legrégebb

férfi, fiu és gyermekruhák

CSARNOKA,

DEBRECZEN, fő tér,

a m. kir. postával szemben.

jelenti, hogy raktára az őszi idényre a legjobb divat-szövetekből készült ruházatokkal már dusan fel van szerelve.

A czég alapított 1845

Pontos czimre figyelni tessék.

Legnagyobb nyeremény
legszerezésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50,000 nyeremény
jegyzéke
A legnagyobb nyeremény legszere-
zenésebb esetben

1.000,000 KORONA

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Korona	Julium	nyar. és jul. hónapokban
1.000,000	1	1
400,000	1	1
200,000	1	1
100,000	2	2
50,000	1	1
30,000	1	1
20,000	1	1
15,000	1	1
10,000	1	1
5,000	1	1
3,000	1	1
2,000	1	1
1,500	1	1
1,000	1	1
500	31	31
300	67	67
200	3	3
100	432	432
50	763	763
30	1238	1238
20	90	90
10	3170	3170
5	3900	3900
3	4900	4900
2	50	50
1	3900	3900
0,50	2900	2900
0,25	50,000	50,000
összesen	13.160,000	13.160,000

Rendelő levél levágandó Török A és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget _____ forint postautalványval küldöm A nem tetsző törlendő.

uánvételre kérem

Postos czim.

Az ötödik nagy m. kir. osztálysorsjáték
nemsokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000**

sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyeresi esélyek tehát, mint már általában ismeretes, oriasztak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény megszerezésebb esetben

egy millió korona.

Százas millió megrennekeknél eredeti sorsjegyeket a tervezett eredeti árban és pedig egy egész I. o. eredeti sorsjegyet 6.—

fel , , , 3.—

regyed , , , 150

nyolczad , , , 75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz e'olleges be-
küldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervszetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellen-
őrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenehetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. nov. hó 16 és 17-ig.

mely napon a huzás van hozánk beküldeni.

Török A. Társa,

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusító

Budapest, V. Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt egy és fél milliónál többet.